

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120216859
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120216859.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: N. H., nar. XX.XX.XXXX a D. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - S.. M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX G., zastúpená Advokátska kancelária DOBIAŠOVA, law firm s.r.o., so sídlom Šoltésovej 18, 811 08 Bratislava, IČO: 50 655 809, a otec - O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. 3, XXX XX G., zastúpený JUDr. Adelou Valockou, advokátkou so sídlom Radvanská 1, P.O.BOX 255, 810 00 Bratislava, IČO: 42 137 390, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 21.12.2020, č.k. 2P/79/2020-106, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I, uznesením, č.k. 2P/79/2020-106, zo dňa 21.12.2020, zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zveriť maloleté deti N. H., nar. XX.XX.XXXX a D. H., nar. XX.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s tým, že otec bude vykonávať starostlivosť o maloleté deti vždy v čase od piatku v párnom týždni od 08,00 hod. do nasledujúceho piatku v nepárnom kalendárnom týždni do 08,00 hod. a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti, vždy od piatku v nepárnom týždni od 08,00 hod. do nasledujúceho piatku v párnom týždni do 08,00 hod.; zároveň žiadala, aby súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej N. výživným vo výške 200 eur mesačne a maloletej D. sumou 130 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324, § 325, § 326 ods. 1, § 329 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a s poukazom na ust. § 360 až § 368 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a vysvetlil, čo je účelom neodkladného opatrenia, aký je jeho charakter a podmienky nariadenia. Dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky, ktorá neosvedčila, ani z obsahu spisu nie je zrejماً potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletých detí vo forme nariadenia neodkladného opatrenia. Vo vzťahu k návrhu matky na uloženie povinnosti otcovi platiť výživné na maloleté deti prihliadol na skutočnosť, že otec od októbra 2020 prispieva matke sumou 200 eur mesačne na obe maloleté deti, ktoré tvrdenia matka nerozporovala. Mal za to, že matka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov ani v časti návrhu na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov a nepreukázala žiadne potenciálne ohrozenie maloletých detí, ktoré by si nariadenie neodkladného oparenia na úkor vykonaného dokazovania vyžadovalo. Rovnako matka nepreukázala, že odovzdanie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov je v ich záujme a že pre striedavú osobnú starostlivosť sú splnené všetky zákonné predpoklady. Prihliadol aj na

vyjadrenie otca, z ktorého vyplynulo, že nemá vytvorené podmienky pre realizovanie striedavej osobnej starostlivosti. Zároveň dodal, že ak do času, kedy bude rozhodnuté o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, bude preukázaná potreba úpravy pomerov na ochranu maloletých detí, súd nariadenie neodkladného opatrenia pre takýto prípad nevylučuje, pričom v danom konaní vo veci starostlivosti o maloleté deti v záujme ochrany ich záujmov, môže rozhodnúť aj bez návrhu. Konštatoval, že bude naďalej pokračovať v konaní vedenom pod č.k. 2P/79/2020, kde bude v rámci konania vykonané riadne dokazovanie, na základe ktorého rozhodne.

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodol v zmysle ňou podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Alternatívne navrhla zveriť maloleté deti do jej osobnej starostlivosti a otcovi uložiť povinnosť platiť výživné na maloletú D. vo výške 175 eur a na maloletú N. vo výške 200 eur mesačne a upraviť styk otca s maloletými na každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatku od 13,00 hod. do nedele do 16,00 hod. s určením miesta preberania maloletých v príslušnom školskom alebo predškolskom zariadení a odovzdaním matke v mieste jej bydliska. Neodkladné opatrenie žiadala nariadiť do právoplatnosti rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Namietala, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nevyhodnotil všetky skutočnosti predložené listinnými dôkazmi. Napadnuté rozhodnutie považovala za zmatečné a nepreskúmateľné, z ktorého nie je zjavné, na základe akých záverov sa súd oprel iba o tvrdenia otca a ňou uvádzané skutočnosti pokladal za menej hodnoverné a tieto nevyhodnotil. Vyslovila názor, že postojom otca, ktorý je v rozpore so záujmom maloletých detí a jeho nezaujmom o potreby detí, je daná potreba neodkladnej úpravy pomerov, nakoľko styk detí s otcom je zásadnou skutočnosťou pri výchove a ďalšom ich vývoji. Poukázala na to, že v návrhu popísala ako maloleté nepravidelnými stretnutiami s otcom trpia, čo neprispieva k ich psychickej pohode a nie je v ich záujme, nakoľko chcú byť s otcom, ktorému styku ona nebráni. Uviedla, že otec nejaví záujem o výchovu a starostlivosť o maloleté deti, ktorú chce vykonávať len príležitostne, odmieta prespávanie detí v jeho domácnosti a výkon starostlivosti o ne v rámci pravidelného režimu, čo maloletým spôsobuje psychické traumy a ich potenciálne ohrozenie. Mala za to, že maloletým treba vytvoriť režim a pravidelnosť v bežných činnostiach, aby cítili stabilitu a mohli sa pokojne rozvíjať. Namietala, že súd nevyhodnotil správanie otca, ktorý sa sporadicky bez predchádzajúceho kontaktu a nečakane dožaduje styku s maloletými, s každou samostatne, čo nie je v ich prospech. Takéto správanie otca maloleté deti ruší, keďže sa nedokážu rýchlo adaptovať jeho požiadavkám, častokrát už majú dohodnutý program, no na druhej strane sa po čase strávenom s otcom dožadujú dlhšieho stretnutia, pričom otec im tvrdí, že matka mu bráni v styku s nimi. Nariadenie neodkladného opatrenia považovala za súladné so záujmom maloletých, ktorým sa zabezpečí pravidelná starostlivosť a režim, odstráni sa existencia ich potencionalného psychického ohrozenia, pretože konfrontáciami a hádkami rodičov a nepredvídateľnými a náhlými požiadavkami otca trpia. Spochybnila tvrdenia otca o jeho záujme o výchovu a starostlivosť o deti s poukazom na jeho návrh na styk s maloletými a jeho odmietavý postoj byť s nimi súčasne a možnosť prespávať u neho. Považovala za neakceptovateľné, aby výchovu a starostlivosť o maloleté deti zabezpečovala sama. V tejto súvislosti dala do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP/155/2013 a Dohovor o právach dieťaťa zaoberajúce rovnoprávnym postavením rodičov a ich spoločnou zodpovednosťou za výchovu maloletých detí. Nesúhlasila s vyhodnotením predložených dôkazov bez vykonaného miestneho zisťovania v byte otca ohľadom jeho možností a podmienok pre striedavú starostlivosť a zisťovania jej pomerov na adrese v Bratislave, napriek vedomosti súdu, že s maloletými žije v V.. Tvrdenia otca o jeho pracovnej vyťaženosť považovala za účelové s poukazom na mzdový list za mesiac november 2019 až október 2020 vykazujúci neaktívnu pracovnú pohotovosť otca. Uviedla, že aj počas spolužitia otec pracoval na tej istej pracovnej pozícii a počas víkendov vykonával prácu len pár dní. Mala za to, že otec nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, že nemá vytvorené podmienky pre realizovanie striedavej starostlivosti o maloleté, nakoľko žije v spoločnej domácnosti s matkou svojho tretieho dieťaťa, má vytvorené bytové podmienky, keď aj maloletá D. jej potvrdila, že byt otca je zariadený. Vyslovila názor, že ak súd dospel k záveru, že nepreukázala podmienky pre nariadenie striedavej starostlivosti, mal rozhodnúť ex offo o výživnom a styku otca s maloletými tak, aby sa stretnutia realizovali v pravidelných intervaloch, navyiac ak otec potvrdil konflikty medzi rodičmi. Uviedla, že jej snaha dohodnúť sa na styku otca s maloletými deťmi skončila neúspešne a otec jej len oznamuje termíny, kedy sa dostaví za deťmi. Dôvodom odmietnutia niektorých stretnutí bolo psychické zdravie maloletých, keďže otec koná egoisticky a bezohľadne, nevedomuje si, že im ubližuje a príležitostné stretnutia majú negatívny vplyv na D., ktorá po stretnutiach s otcom trpí záchvatmi plaču a N. sa

uzatvára do seba a nekomunikuje. Odmietavý postoj otca k starostlivosti o deti sa premietal počas ich spolužitia aj vo financovaní domácnosti, keď sa nepodieľal na nákladoch na spoločných výdavkoch a na výživu maloletých prispieval do októbra 2020 sumou 200 eur na N. a 150 eur na D., za november 2020 sumou 200 eur, v januári 2021 prispel sumou 150 eur na bicykel pre D. a v decembri 2019 sumou 400 eur na notebook pre N., pričom o výške príjmu otca nemala vedomosť. Potvrdila, že počas obdobia materskej dovolenky nastúpila do práce z dôvodu existenčných problémov, so starostlivosťou o deti jej pomáhala matka, pričom otec sa nezaujíma o prospech maloletých v škole alebo v škôlke, o ich školské povinnosti, odvoz na mimoškolské aktivity a ich zdravotný stav. S maloletými býva sama, je zamestnaná, dosahuje príjem vo výške 800 eur mesačne, ktorý má aktuálne znížený kvôli koronakríze a hrozí jej strata zamestnania. Poukázala na pomery na strane otca, ktorý zarába 1.976 eur a žije v 3-izbovom byte s matkou jeho ďalšieho dieťaťa. Názor otca o nevhodnosti realizovať stretnutia s maloletými spolu považovala za prejav jeho egocentrického správania, povyšovanie vlastného pohodlia a záujmu nad záujmami detí, ktoré napriek vekovému rozdielu môžu spolu realizovať množstvo aktivít. Nesúhlasila s tvrdeniami otca o čerpaní úverov a kúpe a prefinancovaní bytu. Považovala za absurdné, že otec ju očierňuje vo svojom vyjadrení s jej údajnými známosťami z roku 2015 a 2016, vzhľadom na jeho spôsob života.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdiť. S tvrdeniami matky a jej závermi uvedenými v odvolaní sa nestotožnil. Uviedol, že o maloleté deti nikdy nestratil záujem, nie sú mu ľahostajné, stretával sa s nimi do podania návrhu matky častejšie. Vzhľadom na pobyt matky v V. a aktuálne obmedzené možnosti cestovať za hranice kvôli Covid-19 je odkázaný na dovoz maloletých matkou. Poukázal na to, že pred podaním návrhu matky na súd obaja rodičia poslali návrh dohody na úpravu práv a povinností k maloletým deťom, avšak k dohode nedošlo. Nesúhlasil s tvrdeniami matky a vyslovenými obavami o psychické zdravie maloletých z dôvodu jeho nepravidelných stretnutí s nimi, keďže stretnutia žiada síce jednotlivo, ale aj spoločne s rovnomerným rozdelením, neuprednostňuje ani jednu zo svojich dcér, maloletá D. je v jeho prítomnosti šťastná, teší sa, matku ani sestru nespomína a jej odovzdávanie prebieha kludne. Od staršej dcéry sa dozvedel informáciu, že po rozpade rodiny D. za ním každý večer v detskej izbe plakala, čo ho veľmi mrzelo. O stretnutie s maloletými žiadal vždy písomne a v časovom predstihu. Mal za to, že podľa vyjadrenia matky, by starostlivosť o maloleté deti pri sriedavej starostlivosti mala zabezpečovať jeho súčasná partnerka, avšak toto nie je jej povinnosťou. Uviedol, že počas spolužitia s matkou bol riadne zamestnaný, nie je alkoholik, ani gambler, o maloleté sa riadne staral, s mladšou dcérou bol na materskej dovolenke od jej 4. týždňov, keďže matka si budovala kariéru v práci, maloleté podporoval, venoval sa im, pozná ich mimoškolské aktivity, komunikuje s ich učiteľkami, s D. navštevoval logopéda. Od rozchodu s matkou detí pravidelne prispieval na ich výživu sumou 375 eur mesačne a stále prispieva. Pokiaľ matka poukazuje na zmenu jej príjmu v súvislosti s aktuálnou situáciou, takáto zmena môže nastať aj na jeho strane, nakoľko jeho zamestnávateľ plošne prepúšťa stovky zamestnancov. Poukázal na to, že matka žije v domácnosti spolu s partnerom Ing. Y. S.. K námietkam matky týkajúcim sa nedostatočného zisťovania pomerov v jeho domácnosti uviedol, že kolízna opatrovníčka chcela vykonať šetrenie v jeho domácnosti, avšak v čase, kedy sa nachádzal v práci v G. G.. Navšteve kolíznej opatrovníčky sa nebránil a ostalo na jej zväžení, či je to potrebné vykonať.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedla, že dostatočným spôsobom osvedčila naliehavosť úpravy pomerov na čas do rozhodnutia vo veci samej a jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zohľadňuje záujem maloletých detí na udržanie a prehlbovanie prirodzenej väzby k obidvom rodičom, pretože dlhodobějšía absencia otca pri výchove maloletých môže so zreteľom na ich vek spôsobiť úplné odcudzenie. Poprela tvrdenia otca o častom stretávaní sa s maloletými deťmi pred podaním návrhu s poukazom na obsah SMS komunikácie, z ktorej je zrejмый nezáujem a neochota otca dohodnúť sa, pričom jeho negatívny postoj potvrdzuje aj argumentácia, že sa do S. nedostane z dôvodu covidu. Vzhľadom na silný súrodenecký vzťah medzi dcérami považovala realizovanie styku otca s nimi oddelene za necitlivé a nereflektujúce potreby maloletých, nakoľko navodením stavu, kedy by otec trávil čas s maloletými jednotlivo, by došlo k pretrhnutiu citových väzieb medzi maloletými navzájom a medzi maloletými a ich rodičom. Podľa jej názoru, návrhy otca na stretnutie s deťmi oddelene a v rôzne časy, diskriminujú nielen deti, ale aj ju v jej práve na prístup k práci a lepšej životnej úrovni. Uviedla, že od ukončenia spolužitia rodičov sa maloleté na ňu obracajú s otázkami, prečo otec s nimi nežije, dochádza medzi nimi k prirodzenej súrodeneckej rivalite a konaním otca k jej prehlbovaniu. Otec nebol s D. v kontakte niekoľko mesiacov, dcéra za otcom

plakala a dožadovala sa stretnutí s ním, najmä po ich telefonátoch. Uviedla, že krátke a časté stretnutia otca s maloletými nie sú v ich záujme a zohľadňujú len potreby otca a jeho subjektívnu predstavu o vhodnosti určitej formy zabezpečovania realizácie styku s maloletými. Nesúhlasila s tvrdeniam otca o jeho komunikácii so škôlkou, pretože otec navštevuje škôlku tým spôsobom, že prerušuje výchovný proces, nerešpektuje pokyny zamestnancov a pôsobí zmätočnosť vo vzťahu k vyzdvihovaniu maloletých zo škôlky. Nesúhlasila s tvrdenia otca o úhrade výdavkov na domácnosť, ktoré náklady realizovala sama. Popísala spôsob financovania rodiny v čase spolužitia, počas jej štúdia na vysokej škole a otázku čerpania a splácania úverov. Vo vzťahu k jej nástupu do práce po narodení maloletej D. uviedla, že svoje rozhodnutie učinila v snahe predísť možným exekúciám z dôvodu neplatenia účtov a hypoték otcom. Skutočnosť, že otec na domácnosť neprispieval, začala pociťovať i N. pri nákupoch oblečenia, kedy jej odmietal čokoľvek kúpiť. Ak deti prihlásila na krúžky, otec na ne neprispel. Logopédiu navštevuje maloletá D. s ňou, absolvuje ju viac ako rok, čo opäť otec považoval za zbytočné. Uviedla, že nesúhlasí, aby sa otec podieľal na správe majetku maloletých detí, keďže je presvedčená, že pokiaľ by maloletým našetrila akékoľvek finančné prostriedky, otec by taký majetok premrhal, vzhľadom na jeho konanie v minulosti. Za bezpredmetné považovala tvrdenia otca o spolužití s jej partnerom, vzhľadom na krátku známosť a fakt, že partner žije vo svojej domácnosti a pri návštevách u nej berie ohľad na deti a aktuálne napätie v rodine vytvárané otcom. Vo vzťahu k bytu otca uviedla, že tento dvakrát navštívila, otec jej ukazoval ako bude byť zariadený, pričom už v tom čase bol zrekonštruovaný a užívateľsky schopný. Uviedla, že otec jej nikdy nedal návrh na návštevu psychologického poradne. V ostatnom zotrvala na svojich vyjadreniach.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zdôraznil, že na výživu maloletých prispieval aj pred podaním návrhu matky s poukazom na pripojené doklady o platbách výživného. Uviedol, že ohľadom jeho styku s maloletými, matka neustále menila požiadavky, maloleté navštevoval u nej, hrával sa s D. na dvore, poznali ho aj susedia matky. Poukázal na to, že matka mu neumožňovala vždy stretnutia s maloletými, slovné na neho útočila, vadil jej jeho záujem o maloleté a situácia sa vyhrotila v čase, keď sa nasťahoval do jej domácnosti partner matky, a následne bol nútený vyhľadať pomoc na ÚPSVaR Bratislava. Matka mu sťažovala možnosť požiadať o stretnutie s maloletými, nemohol jej telefonovať, komunikovali spolu len formou sms správ, avšak ňou predložená sms komunikácia je, podľa jeho názoru, vytrhnutá z kontextu. Uvedomuje si, že stretnutia s maloletými nie sú pravidelné ani trojdňové a neprebiehajú ani naraz s oboma deťmi, pretože si nevie zabezpečiť svoje záležitosti vzhľadom na druh a výkon práce. Maloleté deti žiadali jednotlivito ale aj spolu, pričom so staršou dcérou, ktorá má mobilný telefón a vie s ňou komunikovať, sa stretával aj po škole, čo jej matka zakazovala a niekedy ju odviezol k priateľovi matky do O.. Vyslovil názor, že maloletým vyhovujú osobitné stretnutia vzhľadom na ich odlišné záujmy a s prihliadnutím na ich vekový rozdiel. Je v jeho záujme naďalej udržiavať dobrý vzťah so svojimi dcérami a upevňovať ho pri spoločných stretnutiach. Maloletým sa vie venovať, hrať sa s nimi, avšak rovnaké aktivity ich nebavia, čo mu staršia dcéra v minulosti povedala. Uviedol, že matka mu z nepochopiteľných dôvodov bráni vyzdvihnúť maloleté deti zo škôlky a zo školy, bráni mu stretávať sa s nimi počas pracovného týždňa a stretnutie s maloletými mu naposledy umožnila začiatkom decembra 2020. Partnera matky pozná, zoznámili sa, nevznikol medzi nimi žiaden konflikt, má vedomosť, že maloleté u neho bývajú a nemá s tým žiaden problém. K situáciu ohľadom pandémie COVID -19 uviedol, že od 1.9.2020 platí zákaz vstupu do S. iným ako maďarským občanom, výnimku majú len „pendleri“, avšak tento status nemá. Ak by realizoval návštevu maloletých v Maďarsku, musel by ísť do 14 dňovej karantény. Zároveň reagoval na ostatné časti vyjadrenia matky, s ktorými nesúhlasil a opísal okolnosti ohľadom spolužitia s matkou, nadobudnutia a nakladania s nehnuteľnosťami, čerpania úverov, ukončenia jeho zamestnania a vysvetlil situáciu vo vzťahu k bytom na Z. ul. a v V. Mal za to, že námietky matky o financiách na bankových účtoch, nákupe luxusných áut, podvodoch s financiami nesúvisia s predmetom danej veci.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchlá a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. V konaní

starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení rodičov, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

10. Pri nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúce preukázať skutočnosť, že sú ohrozené pomery maloletého dieťaťa a nevyhnutná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Uvedenú skutočnosť matka v konaní nepreukázala. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že matka neosvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia do rozhodnutia v konaní vo veci samej a so záverom, že v danom prípade nevznikla naliehavá potreba zverenia maloletej N. a D. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždňových intervaloch, nakoľko nie je preukázané, že riešenie tejto situácie neznesie odklad. Odvolacie námietky matky vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené a nezakladajúce dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia. Z obsahu spisu je zrejmé, že rodičia maloletých detí ukončili spolužitie, obaja potvrdili pretrvávajúce nezhody medzi nimi, pričom starostlivosť o deti zabezpečuje matka a styk otca s maloletými sa realizuje sporadicky. Ani fakt, že rodičia doposiaľ nedospeli k dohode v otázke starostlivosti o maloleté deti, nie je dôvodom na vyhoviecie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože ako vyplýva z vyjadrení otca, starostlivosť o maloleté deti zabezpečovanú zo strany matky akceptuje a nemá voči nej výhrady. Pokiaľ ide o otcom uvádzané dôvody, na základe ktorých nemôže vykonávať striedavú starostlivosť o maloleté odvolací súd udáva, že záujem otca, resp. jeho vôľu vytvoriť si podmienky pre túto formu starostlivosti o deti bude predmetom dokazovania vo veci samej a jej posúdenia v súlade s ust. § 36 a § 24 Zákona o rodine. Pokiaľ matka argumentuje ohrozením maloletých detí, ktoré majú vytvorený vzťah k otcovi, dožadujú sa kontaktu s ním a spôsob ich stretnutí s otcom považuje za neuspokojivý, nedostatočný a formu realizácie styku za nevhodnú (nepredvídateľné a neočakávané stretnutia, kedy má s maloletými vytvorený program matka), odvolací súd na dané námietky neprihliadal, keďže matka nepreukázala ohrozenie vývinu maloletých a nevyhnutnosť nariadenia striedavej osobnej starostlivosti, ktorej vhodnosť a podmienky na strane matky i otca, v danom konaní nie sú zrejmé. Nebolo možné akceptovať ani alternatívny odvolací návrh matky, ktorým navrhla zveriť maloleté deti do jej osobnej starostlivosti, pretože ani daným návrhom matka nepreukázala naliehavú potrebu neodkladnej úpravy pomerov z dôvodu, že maloleté deti sú v jej faktickej starostlivosti, ktorú skutočnosť otec nenamieta. Rovnako tak matka neosvedčila potrebu autoritatívneho zásahu súdu nariadením styku otca s maloletými, keďže tento sa realizuje, avšak nie podľa predstáv matky. Tvrdenia matky o tom, že nepredvídateľný spôsob realizácie stretnutí maloletým nevyhovuje, neboli v konaní ničím preukázané. Na ďalšie odvolacie dôvody matky vzťahujúce sa k obdobiu spolužitia rodičov, k ich spoločnému hospodáreniu, nakladaniu s ich majetkom, odvolací súd neprihliadal považujúc ich za irelevantné. Odvolací súd nepochybuje, že rozpad rodiny je pre maloleté deti udalosťou, ktorej spracovanie je mimoriadne náročné a odráža sa na ich prežívaní. Rovnako tak súhlasí s názorom matky o potrebe podporovať a udržiavať kontakt otca s maloletými deťmi, ktorý je pre ne významný a ktorý pre svoj zdravý vývin potrebujú. Je však nevyhnutné uviesť, že styk otca s maloletým je jeho právom, ktoré za aktívneho prístupu má možnosť využiť.

11. Odvolací súd súhlasí s názorom matky, že obaja rodičia majú k maloletým deťom rodičovské povinnosti, ich povinnosťou je podieľať sa na ich výchove, starostlivosti a zabezpečení potrieb. V prípade, ak otec nemá záujem, resp. nie je ochotný a schopný zariadiť si svoje záležitosti tak, aby dokázal vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté v rovnakom rozsahu ako matka, nie je možné dočasne zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Odvolací súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že rodičia majú možnosť obrátiť sa so žiadosťou o odbornú pomoc, či už na ÚPSVaR alebo na psychológa, ktorý im odporučí najvhodnejší spôsob starostlivosti o maloleté deti, prípadne nastavenie rozsahu styku otca s nimi. Za rešpektovania odborných odporúčaní, po zohľadnení najlepšieho záujmu maloletých detí, môžu rodičia dospieť k dohode, ktorá je nesporne najideálnejším riešením pre ich deti. Sú neprijateľné argumenty otca, že vzhľadom na vekový rozdiel maloletých je vhodnejšie, aby trávil s nimi čas oddelene, pretože deti potrebujú mať spoločné zážitky s otcom a k

budovaniu ich vzájomných väzieb je tento moment veľmi významný. Napokon, odvolací súd poukazuje na fakt, že nielen matka maloletej D. a N., ale aj iní rodičia, bez ohľadu na vekový rozdiel svojich detí, si musia vedieť zabezpečiť program tak, aby sa postarali o obe deti naraz. Je povinnosťou otca pristupovať ku svojim dcéram empaticky, vytvoriť im spoločný program, na ktorý sa budú tešiť. Zo strany oboch rodičov je nevyhnutné, aby sa naučili spolu komunikovať a vytvorili pokojné prostredie pri odovzdávaní a preberaní maloletých otcom, pretože obaja majú zodpovednosť za ich zdravý psychický a fyzický vývin. Zo strany otca je nevyhnutné zmeniť prístup a matku informovať včas o jeho zámere realizovať styk s maloletými tak, aby si matka dokázala zariadiť s nimi program a nedochádzalo k zbytočným nedorozumeniam. Pokiaľ sa maloleté dožadujú styku s otcom aj s prípadným prespaním u neho, je na otcovi, aby zvážil svoje možnosti a vzal v úvahu prania svojich dcér, ktoré majú k nemu vytvorený vzťah a zážitky s otcom sú pre ne nepochybne dôležité a budú si ich pamätať. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všetky námietky rodičov môžu byť predmetom dokazovania vo veci samej, t.j. v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, v ktorom súd rozhodne na základe náležite vykonaného dokazovania a v ich najlepšom záujme.

12. Správne súd prvej inštancie rozhodol, keď zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na uloženie povinnosti otcovi platiť výživné na maloleté deti dospejúc k záveru, že matka neosvedčila a nepreukázala naliehavú potrebu úpravy pomerov v ňou navrhovanom rozsahu. S názorom súdu prvej inštancie a jeho dôvodmi sa odvolací súd stotožnil. Odvolací súd poukazuje na to, že neodkladným opatrením možno v súlade s ust. § 366 CMP nariadiť rodičovi platiť výživné v nevyhnutnej miere. Základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle Civilného sporového poriadku je, aby účastník osvedčil uplatňovaný nárok a preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa. Vzhľadom na otcom predložené dôkazy nemožno vyvodzovať závery o tom, že si vyživovaciú povinnosť voči maloletým deťom plniť nebude, keďže matka potvrdila platby výživného po 100 eur mesačne na každé dieťa, ktoré otec riadne preukázal, pričom uvedená výška výživného spĺňa charakter nevyhnutnej miery. Odvolací súd nespochybňuje, že náklady na maloleté deti vo veku N. a D. sú podstatne vyššie ako v sume 100 eur mesačne, avšak je potrebné zdôrazniť, že skúmanie odôvodnených potrieb maloletých a príjmov, možností, schopností a majetkových pomerov rodičov bude predmetom dokazovania vo veci samej, v ktorom súd rozhodne na základe vykonaných dôkazov v súlade s kritériami rozhodnými pre určenie výšky výživného na maloleté dieťa podľa § 62 a nasl. Zákona o rodine. Dané konanie je osobitného charakteru, ide o konanie, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva a súd vychádza len z osvedčených tvrdení. Odvolací súd dospel k záveru, že matka nepreukázala naliehavú potrebu neodkladnej úpravy pomerov uložením povinnosti otcovi platiť výživné na maloleté deti.

13. Vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd sa zameril na náležitosti neodkladného opatrenia a podmienky pre jeho nariadenie, ktoré v konaní preukázané neboli. Odvolací súd nezohľadnil námietky matky o potrebe zisťovať pomery v domácnosti každého z rodičov s poukazom na charakter daného konania, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva. Rovnako odvolací súd neprihliadal na námietky matky vzťahujúce sa k nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia dospejúc k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia je síce stručné, avšak jeho závery sú jasné a zrozumiteľné. Záverom odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004) súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 CSP potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).